

hvert fald konstatere, at arbejdsgiverne ikke kommer af med yderligere penge ved indgåelsen af dette forlig.

Men jeg vil godt spørge, om ikke det er korrekt at sige, at når der er karenstid i forbindelse med fridagene og omsorgsdagene, og når dele af det, feriefridagen, betales med en nedsættelse af pensionsstigningen, så er det dem, som har en midlertidig eller løs tilknytning til arbejdsmarkedet, der mister i det samlede hele i forhold til den mæglingskitse, som blev nedstemt af lønmodtagerne.

Det sidste, jeg vil spørge om, er: Hvorfor har regeringen lavet en løsning, som indebærer, at ikke bare den tredjedel af arbejdsgiverne, som er omfattet af forliget, skal have fuld kompensation for indførelse af omsorgsdagene? Hvorfor skal de to tredjedele, som ikke er berørt af konflikten, have en gave på 280 mio. kr. i forbindelse med indgrebet?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Arbejdsministeren afviser at diskutere det principielle i at gribe ind i overenskomsten, og det forstår jeg såmænd godt, og så vil jeg forholde mig til teksten her, hvis det er det, vi kan komme til at diskutere.

Teksten i loven er ikke spor upræcis. Det er faktisk noget af det mest præcise, der findes. Ansatte, der har været i uafbrudt beskæftigelse i den pågældende virksomhed i mindst 9 måneder, har ret til en feriefridag i hvert kalenderår. Det kan ikke være mere præcist. Det kan man ikke bemærke sig eller betænke sig ud af, og så er man nødt til at fjerne det fra teksten, hvis ikke en arbejdsgiver skal kunne bruge den lovtekst som et argument for, at en ansat, der har været ansat i 3 måneder, ikke kan få det pågældende gode.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg synes ikke, arbejdsministeren var særlig hjælpsom med hensyn til at definere begrebet lønomkostninger. Jeg er i hvert fald meget tvivlende over for, hvad det egentlig er, regeringen og ministeren mener med udtrykket lønomkostninger. Jeg vil godt bede ministeren om at komme med et teoretisk eksempel på noget, der kunne øge arbejdsgivernes lønomkostninger, ikke fordi jeg opfordrer til at gennemføre det, men for at få en afklaring af, hvad man egentlig

forstår ved virksomhedernes lønomkostninger, sådan som det er skrevet her.

Den definition, jeg gav for et øjeblik siden, ville arbejdsministeren altså ikke gå med til, så jeg vil godt prøve en ny. Kan det forstås på den måde, at det er omkostninger som f.eks. sygeskatten, der øger virksomhedernes udgifter ved at have ansat arbejdskraft, og som vi jo har diskuteret så meget her i dette Ting? For hvis det ikke er undtaget fra det, regeringen kunne finde på at lave af ulykker, er vi jo fuldstændig lige vidt. Så kan man forestille sig, at regeringen foreslår noget tilsvarende sygeskatten, og det kan da vel ikke være meningen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er glad for, at ordvekslingen med Enhedslisten nu har ført til, at Enhedslisten er holdt op med at bruge formuleringen »kun forringelser for lønmodtagerne« og nu bruger den langt bedre formulering, at ikke alle er omfattet af fordelene. Men lad det ligge.

Det, jeg tager ordet for, er, at nu har Fremskridtspartiets ordfører sådan set to gange givet et særdeles favorabelt tilbud til ministeren og til regeringen. Det, det handler om, er, hvorvidt der er behov for at behandle Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 38 efter denne debat.

Ministeren siger, at han ikke vil forholde sig til andre ministerområder inden for regeringen, men ministeren kommer under alle omstændigheder til at forholde sig til beslutningsforslaget, hvori der klart og tydeligt står:

»Fremskridtspartiet mener, at overenskomsten og storkonflikten 98 skal løses ved, at regeringen afgiver løfte om, at ingen skatter og afgifter vil blive forhøjet, og afgiver løfte om, at efterårets skatteforslag vil betyde en lempelse af personskatten for alle lønmodtagere.«

Hvis vi kan få det tilsagn fra regeringens side – og det er så det tilbud, ministeren får – for det er jo noget, der vil kunne berolige lønmodtagerne, så de kan acceptere det her, er der ingen grund til, at vi behandler beslutningsforslag nr. B 38.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er glad for, at arbejdsministeren så præcist gjorde mig opmærksom på, at regeringen naturligvis ønsker at efterleve det, der står i lovforslagets bemærkninger på side 2, nemlig at